

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ**

ΕΚΤΟ ΤΜΗΜΑ

Σε συμβούλιο (άρθρο 91 ν. 4700/2020)

Συγκροτούμενο από την Πρόεδρο του Τμήματος Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδρο, τις Σύμβουλους Κωνσταντίνα Ζώη, αρχαιότερη Σύμβουλο, και Βασιλική Πέππα, εισηγήτρια της υπόθεσης, συνήλθε σε τηλεδιάσκεψη μέσω της υπηρεσίας τηλεδιασκέψεων e:Presence.gov.gr, κατ' εφαρμογή του άρθρου 295 παρ. 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 357 του ν. 4700/2020, στις 19 Οκτωβρίου 2023, με την παρουσία της Γραμματέως Βασιλικής Κωνσταντακάκη, για να αποφασίσει επί της με ΑΒΔ .../2016 αγωγής του ..., κατοίκου ..., οδός ..., κατά του Ελληνικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.

**Αφού μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου και
έλαβε υπόψη**

Τα Πρακτικά της 20ης Σεπτεμβρίου 2023 της Ολομέλειας της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Σκέφθηκε σύμφωνα με τον νόμο

1. Η υπό κρίση υπόθεση νομίμως εισήχθη στο συμβούλιο του άρθρου 91 του ν. 4700/2020 «Ενιαίο Κείμενο Δικονομίας για το Ελεγκτικό Συνέδριο (...)» (Α' 127). Περαιτέρω, με την ένδικη αγωγή, για την οποία δεν έχει καταβληθεί δικαστικό ένσημο, ζητείται να υποχρεωθεί το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο να καταβάλει στον ενάγοντα, στρατιωτικό συνταξιούχο, ως αποζημίωση κατ' άρθρο 105 ΕισΝΑΚ και νομιμοτόκως, το συνολικό ποσό των ... ευρώ, που, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ των ποσών που έλαβε ως κύρια σύνταξη και των ποσών που θα ελάμβανε εάν δεν εφαρμόζονταν επί της συντάξεώς του οι διατάξεις των νόμων α) 4002/2011 (άρθρο 2 παρ. 14), β) 4051/2012 (άρθρο 1 παρ. 1), γ) 4093/2012 (άρθρο πρώτο παρ. Γ. Γ1 εδ. 31 και 32) σε συνδυασμό με τον άρθρο 86 του ν.4307/2014 και δ) 4093/2012 (άρθρο πρώτο παρ. Β. Β.3), για το χρονικό διάστημα από 1.1.2014 έως 31.12.2016, καθώς και το ποσό των 2.000,00 ευρώ ως ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

2. Η κρίσιμη αγωγή στρέφεται παραδεκτώς κατά του Ελληνικού Δημοσίου και έχει ασκηθεί κατά τα λοιπά νομότυπα. Ως προς το μη καταβληθέν μέχρι

σήμερα αναλογούν τέλος δικαστικού ενσήμου, το Δικαστήριο επαναλαμβάνει την πάγια εκτίμησή του (βλ. ΕλΣυν Έκτο Τμήμα Συμβ. 572/2021, 124/2022, 130/2022) ότι, σύμφωνα με τις αρχές της δίκαιης δίκης, η αγωγή, κατά το μέρος που υπερβαίνει το ποσό των 6.000 ευρώ, είναι αναγνωριστική και, ως εκ τούτου, δεν υπόκειται σε τέλος δικαστικού ενσήμου. Περαιτέρω, υπό το καθεστώς του π.δ/τος 1225/1981, που ίσχυε κατά τον χρόνο άσκησης της αγωγής, η υπογραφή του δικογράφου από μόνο τον ενάγοντα δεν καθιστά το δικόγραφο άκυρο (Έκτο Τμ. Συμβ 1173/2023, βλ. όμως τις διατάξεις των άρθρων 34, 55, 59, 86 του νόμου 4700/2020 για τα ένδικα βοηθήματα και μέσα που ασκούνται υπό την ισχύ του).

3. Με την 244/2017 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία εκδόθηκε με τη διαδικασία του άρθρου 108Α του π.δ/τος 1225/1981, κρίθηκε ότι οι διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 3865/2010, με τις οποίες επιβλήθηκε Εισφορά Αλληλεγγύης στις συντάξεις του Δημοσίου και, συνακόλουθα, και οι διατάξεις των άρθρων 44 παρ. 10 του ν. 3986/2011 και 2 παρ. 13 του ν. 4002/2011, με τις οποίες αυξήθηκε το ύψος της επίμαχης εισφοράς για τους συνταξιούχους του Δημοσίου, είναι αντίθετες προς τις ρυθμίσεις των άρθρων 2 παρ. 1, 4 παρ. 1 και 5, 5 παρ. 1, 22 παρ. 5 και 25 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος και τις από αυτές απορρέουσες αρχές της ισότητας ενώπιον του νόμου, της ισότητας στα δημόσια βάρη, της ασφάλειας δικαίου, της προβλεψιμότητας, της προστατευόμενης εμπιστοσύνης και της αναλογικότητας.

4. Με την ίδια απόφαση, προς αποτροπή αιφνιδιασμού του Ελληνικού Δημοσίου και προς διασφάλιση της δημοσιονομικής ισορροπίας του Κράτους, ως χρονικό σημείο επέλευσης των αποτελεσμάτων της διάγνωσης της αντίθεσης των κρίσιμων διατάξεων προς τις ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις, ορίστηκε ο χρόνος δημοσίευσης της εν λόγω απόφασης (8.2.2017), με αποτέλεσμα να μην υφίσταται βάση για την άσκηση νέων αγωγών προς ικανοποίηση των αξιώσεων που έχουν γεννηθεί από την προαναφερθείσα αιτία μέχρι του χρόνου αυτού μόνον για όσους δεν εκδήλωσαν μέχρι την ως άνω ημερομηνία πρόθεση δικαστικής επιδίωξης των σχετικών απαιτήσεων. Ο ανωτέρω όμως περιορισμός δεν ισχύει για όσους είχαν ασκήσει σχετικά ένδικα βοηθήματα μέχρι την ανωτέρω ημερομηνία (βλ. σχετ. ΕλΣυν ΙΙ Τμ. 1403/2020).

5. Με την 668/2022 απόφαση του παρόντος Έκτου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου σε Επταμελή Σύθεση κρίθηκε ότι α) οι διατάξεις των άρθρων 44 παρ. 11 του ν. 3986/2011 και 2 παρ. 14 του ν. 4002/2011, με τις οποίες επιβλήθηκε επιπλέον εισφορά στους συνταξιούχους που δεν έχουν συμπληρώσει το 60ο έτος της ηλικίας τους, η οποία στηρίζεται στην ίδια αιτιολογική βάση και έχει θεσπισθεί για τον ίδιο σκοπό με την Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων, αντιβαίνουν για τους ίδιους λόγους με αυτούς που διατυπώνονται στην 244/2017 απόφαση της Ολομελείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, στα αναφερόμενα στην προηγούμενη σκέψη άρθρα του Συντάγματος και στις απορρέουσες από αυτά αρχές και (β) το ζήτημα της αντισυνταγματικότητας των εν λόγω διατάξεων δεν απαιτείται να

παραπεμφθεί στην Ολομέλεια, κατ' εφαρμογή των άρθρων 100 παρ. 5 του Συντάγματος και 161 του ν. 4700/2020, διότι οι κρίσεις της 244/2017 απόφασης της Ολομέλειας περί της αντισυνταγματικότητας της επιβολής της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων στους συνταξιούχους του Δημοσίου ισχύουν αυτούσιες και για την επιβολή της έχουσας την αυτή φύση με την Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων και παρακρατούμενης υπέρ του ίδιου ειδικού λογαριασμού του ΑΚΑΓΕ, εισφοράς των άρθρων 44 παρ. 11 του ν. 3986/2011 και 2 παρ. 14 του νόμου 4002/2011.

6. Όπως έχει κριθεί (Ελ.Συν. Ολ.1975/2021 σκέψεις 47 και 48, Πρακτικά της Ολομέλειας της 5ης Γενικής Συνεδριάσεως της 29.3.2017), οι διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1 εδ. α' του ν. 4051/2012 είναι συμβατές με τις αρχές που απορρέουν από τα άρθρα 4 παρ. 1 και 5 και 25 παρ. 1 α' του Συντάγματος, καθώς και το άρθρο 1 του (πρώτου) Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

7. Με τον ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» (Α' 222/12.11.2012), άρθρο πρώτο παράγραφος Α, εγκρίθηκε το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο για την άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής του Δημοσίου. Σε εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου αυτού προγράμματος, μειώθηκαν με τις διατάξεις των περιπτώσεων 13-36 της υποπαραγράφου Γ.1 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, αναδρομικά από 1.8.2012, όλα τα χαρακτηρισθέντα από τον νομοθέτη ως «ειδικά μισθολόγια», βάσει των οποίων αμείβονται διάφορες κατηγορίες λειτουργών και υπαλλήλων, επηρεάζοντας αναλόγως και τις συντάξιμες αποδοχές (βασικός μισθός και επιδόματα, που βάσει ειδικών συνταξιοδοτικών διατάξεων συνυπολογίζονται σε αυτές) όσων από τους ανωτέρω είχαν ήδη καταστεί συνταξιούχοι. Ειδικά για τα στελέχη των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας με τις περιπτώσεις 31 και 32 της ως άνω υποπαραγράφου Γ.1. του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, αντικαταστάθηκαν αναδρομικά από 1.8.2012 οι διατάξεις των άρθρων 50 παρ. 2 και 3 και 51 παρ. 3 έως 8α και παρ. 10 του ν. 3205/2003.

8. Με την παρ. 1 του άρθρου 86 του ν. 4307/2014 (Α' 246/15.11.2014), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς τις 2192-2196/2014 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, με τις οποίες είχε κριθεί ότι οι διατάξεις του μισθολογίου των στρατιωτικών που θεσπίστηκαν με το ν. 4093/2012 αντίκεινται προς την απορρέουσα εμμέσως από τις διατάξεις των άρθρων 45, 23 παρ. 2 και 29 παρ. 9 του Συντάγματος αρχή της ιδιαίτερης μισθολογικής μεταχείρισης των στρατιωτικών, καθώς και προς τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 5 και 25 παρ. 4 του Συντάγματος (βλ. τη σχετική εισηγητική έκθεση), καταργήθηκαν από τότε που ίσχυσαν οι διατάξεις των περιπτώσεων 31, 32 και 33 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, που αφορούν τους στρατιωτικούς, ενώ με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου αντικαταστάθηκαν από 1.8.2012 οι διατάξεις των άρθρων 50 και 51 του ν. 3205/2003 (οι οποίες είχαν αντικατασταθεί με τις ήδη καταργούμενες διατάξεις του ν. 4093/2012) και

θεσπίστηκαν νέοι βασικοί μισθοί, νέοι συντελεστές και νέα επιδόματα για τους στρατιωτικούς σε τέτοιο ύψος, ώστε να αναπληρωθούν κατά ένα μέρος οι απώλειες που είχαν επέλθει στις μισθολογικές αυτές παροχές με το ν. 4093/2012. Με την δε παρ. 3 του άρθρου 86 του ν. 4307/2014 δόθηκε εξουσιοδότηση στους αρμόδιους υπουργούς να καθορίσουν, με κοινή απόφασή τους, τον χρόνο και τη διαδικασία καταβολής των αναπροσαρμοσμένων αποδοχών και συντάξεων, καθώς και της διαφοράς αποδοχών και συντάξεων που απορρέει από τις νέες αυτές μισθολογικές διατάξεις για το χρονικό διάστημα από 1.8.2012 έως και 31.12.2014. Κατ' εξουσιοδότηση της διάταξης αυτής εκδόθηκε η 2/88371/ΔΕΠ/17.11.2014 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Αιγαίου (Β' 3093/18.11.2014), με την οποία προβλέφθηκε, πλην άλλων, ότι οι προκύπτουσες διαφορές συντάξεων που αφορούν στο από 1.7.2014 έως 31.12.2014 χρονικό διάστημα θα καταβληθούν στις 22.12.2014 με τη σύνταξη μηνός Ιανουαρίου 2015 (άρθρο 1 παρ. 2), ενώ οι διαφορές σύνταξης που αφορούν στο από 1.8.2012 έως 30.6.2014 χρονικό διάστημα θα καταβληθούν σε 36 μηνιαίες ισόποσες δόσεις, η πρώτη από τις οποίες θα καταβληθεί με τη σύνταξη μηνός Φεβρουαρίου 2015 (άρθρο 2). Επομένως, αξιώσεις συνταξιούχων του Δημοσίου από την εφαρμογή των διατάξεων των περιπτώσεων 31 και 32 της υποπαραγράφου Γ.1 του άρθρου πρώτου του προαναφερόμενου ν. 4093/2012 έχουν ήδη κατά ένα μέρος ικανοποιηθεί με τις διατάξεις των παρ. 1 και 3 του άρθρου 86 του ν. 4307/2014 και την κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθείσα ΚΥΑ οικ2/88371/ΔΕΠ/17.11.2014.

9. Με την 4707/2015 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ενόψει των ανωτέρω διατάξεων του άρθρου 86 του ν. 4307/2014, κρίθηκε ότι οι πράξεις με τις οποίες αναπροσαρμόστηκαν οι συντάξεις των στρατιωτικών συνταξιούχων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 34 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα και με βάση τα μισθολογικά δεδομένα του ν. 4093/2012 αναδρομικά από 1.8.2012, απώλεσαν το νόμιμο έρεισμά τους, αφού οι διατάξεις, κατ' εφαρμογή των οποίων εκδόθηκαν, καταργήθηκαν από τότε που ίσχυσαν. Περαιτέρω, με την 137/2019 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου κρίθηκε ότι οι ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 86 του ν. 4307/2014 με τις οποίες αποκαταστάθηκαν αναδρομικά οι συντάξεις των στρατιωτικών, είναι σύμφωνες με τις συνταγματικές διατάξεις με τις οποίες προστατεύεται το δικαίωμα στη σύνταξη των στρατιωτικών συνταξιούχων (άρθρα 73 παρ. 2 και 3, 80 και 98 παρ. 1 περ. δ' και στ' του Συντάγματος), καθώς και με το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α.. Επομένως, και ανεξαρτήτως αν με τα άρθρα 10 και 15 του ν. 4575/2018 και την κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθείσα 170285/0092/5.12.2018 Κ.Υ.Α. «Καταβολή εφάπαξ χρηματικού ποσού στα πρόσωπα του άρθρου 15 του ν. 4575/2018» (Β' 5503/07.12.2018), ρυθμίστηκε η καταβολή του ποσού που αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ της μηνιαίας σύνταξης που θα δικαιούνταν να λάβουν, εάν δεν είχαν μεσολαβήσει οι μισθολογικές

διατάξεις του ν. 4093/2012 και αυτής που πράγματι τους κατεβλήθη κατ' εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων με βάση το άρθρο 86 του ν. 4307/2014 σε συνδυασμό με τα οριζόμενα στο π.δ. 169/2007, με αναφορά στο χρονικό διάστημα από 1.8.2012 έως και 31.12.2016 και μέχρι το χρονικό σημείο υπαγωγής τους στις διατάξεις του ν. 4387/2016, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν συντρέχει παράνομη πράξη του Ελληνικού Δημοσίου και δεν γεννάται δικαίωμα αποζημίωσης στους συνταξιούχους του Δημοσίου λόγω της μερικής μόνο αποκατάστασης, με τις διατάξεις του άρθρου 86 του ν. 4307/2014, των συντάξιμων αποδοχών τους, στο ύψος που ανέρχονταν πριν την εφαρμογή των διατάξεων των περιπτώσεων 31 και 32 της υποπαραγράφου Γ.1 του άρθρου πρώτου του προαναφερόμενου ν. 4093/2012.

10. Με την 1277/2018 απόφαση της Ολομέλειας κρίθηκε ότι οι διατάξεις της υποπαραγράφου Β.3 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, με τις οποίες επήλθαν μειώσεις στις συντάξεις του Δημοσίου, αντίκεινται προς τις ρυθμίσεις των άρθρων 4 παρ. 5 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος και τις από αυτά απορρέουσες αρχές της ισότητας των πολιτών στα δημόσια βάρη και της αναλογικότητας, καθώς και προς τη συνταγματική αρχή της αναλογίας σύνταξης αποδοχών ενεργείας, όπως αυτή ισχύει για τους συνταξιούχους του Δημοσίου.

11. Ο ν. 4734/2020 (Α' 196) ορίζει στο άρθρο 33 αυτού, υπό τον τίτλο «Καταβολή ποσών μειώσεων συντάξεων Δημοσίου και Ν.Π.Δ.Δ.»: «1. Ποσά, τα οποία αντιστοιχούν σε περικοπές και μειώσεις κύριων συντάξεων συνταξιούχων του Δημοσίου, οι οποίες επιβλήθηκαν κατ' εφαρμογή της υποπαρ. Β.3 της παρ. Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (...) και αφορούν το χρονικό διάστημα από τις 11.6.2015 και μέχρι τη δημοσίευση του ν. 4387/2016 (...), καταβάλλονται άτοκα στους δικαιούχους (...). 2. Τα καταβαλλόμενα ποσά της παρ. 1 είναι ανεκχώρητα και ακατάσχετα στα χέρια του Δημοσίου ή τρίτων, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής και ειδικής διάταξης, δεν δεσμεύονται και δεν συμψηφίζονται με βεβαιωμένα χρέη προς τη Φορολογική Διοίκηση και το Δημόσιο εν γένει, τους Δήμους, τις Περιφέρειες, τα Ασφαλιστικά Ταμεία ή τα Πιστωτικά Ιδρύματα. Κατά την καταβολή των ποσών της παρ. 1 δεν διενεργείται παρακράτηση φόρου, σύμφωνα με το άρθρο 60 του ν. 4172/2013 (...) ούτε παρακράτηση ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 43 Α του ν. 4172/2013. 3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων ρυθμίζονται ο τρόπος, η διαδικασία και οι λεπτομέρειες καταβολής των προς επιστροφή ποσών, η οποία ολοκληρώνεται έως την 31η Δεκεμβρίου 2020. 4. Με την καταβολή των ποσών της παρ. 1 οι αξιώσεις των συνταξιούχων του Δημοσίου για ποσά που αντιστοιχούν σε περικοπές, μειώσεις και καταργήσεις κύριων, επικουρικών συντάξεων, επιδομάτων αδείας και εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα, για το χρονικό διάστημα από 11.6.2015 έως τη δημοσίευση του ν. 4387/2016, δυνάμει του ν. 4093/2012, αποσβένονται. 5. Η παρ. 4 δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς ενώπιον των δικαστηρίων δίκες κατά τον χρόνο

της δημοσίευσης του παρόντος, ως προς τις αξιώσεις που υπερβαίνουν το καταβαλλόμενο ποσό της παρ. 1. 6. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε τους οικείους φορείς (...)).

12. Κατ' εξουσιοδότηση της ως άνω διατάξεως της παραγράφου 3 του άρθρου 33 του ν. 4734/2020 εκδόθηκε η Φ.11321/37311/1610/13.10.2020 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων «Επιστροφή ποσών μειώσεων συντάξεων δημοσίου τομέα» (Β' 4536/14.10.2020), με την οποία ορίστηκαν τα ακόλουθα: «Επιστρέφονται αναδρομικά ποσά συντάξεων που αντιστοιχούν στις πραγματοποιηθείσες μειώσεις των κύριων συντάξεων για το χρονικό διάστημα από 11.06.2015 έως και 12.05.2016, οι οποίες θεσπίστηκαν με τις διατάξεις της υποπαρ. Β.3 της παρ. Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (...)» (άρθρο 1). «Δικαιούχοι επιστροφής αναδρομικών ποσών είναι οι κατά το χρονικό διάστημα που ορίζεται στο άρθρο 1 της παρούσας συνταξιούχοι του Δημοσίου και οι συνταξιούχοι υπάλληλοι των ΟΤΑ και των ΝΠΔΔ που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς, είτε οι συντάξεις του βαρύνουν το Δημόσιο, είτε τους οικείους φορείς, (...)» (άρθρο 2 παρ. 1). «Ο e-ΕΦΚΑ, στον οποίο περιήλθαν σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 4387/2016 οι εν γένει αρμοδιότητες που αφορούν στις συντάξεις του Δημοσίου διενεργεί επιστροφές στους συνταξιούχους που υπάγονται σε αυτόν (...)» (άρθρο 4). «1. Η καταβολή των επιστρεπτέων από τον e-ΕΦΚΑ ποσών γίνεται με εφάπαξ καταβολή μέχρι την 31η.12.2020. 2. (...) 3. Τα ανωτέρω ποσά καταβάλλονται άτοκα στους δικαιούχους (...)» (άρθρο 5).

13. Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται, πλην άλλων, ότι οι εκκρεμείς, κατά τη δημοσίευση του ν. 4734/2020, ενώπιον του Δικαστηρίου αγωγές, με αντικείμενο αναγόμενες στο χρονικό διάστημα από 11.6.2015 έως 12.5.2016 αξιώσεις των συνταξιούχων από την περικοπή της υποπαραγράφου Β.3 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, αποβαίνουν απορριπτέες, καθ' όσον για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, επέρχεται απόσβεση διά ανανέωσης των σχετικών ενοχών (πρβλ. άρθρο 436 ΑΚ), με την πρωτογενή ρύθμιση με το άρθρο 33 του ν. 4734/2020 του τρόπου και του χρόνου εξοφλήσεως των οικείων αξιώσεων. Σε περίπτωση, άλλωστε, αμφισβητήσεως περί την καταβολή του επιστρεπτέου ποσού, ο δικαιούχος δύναται να ασκήσει εκ νέου αγωγή, ερειδόμενη πλέον όχι στην αντισυνταγματικότητα των ρυθμίσεων της υποπαραγράφου Β.3 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, αλλά στην παράβαση των διατάξεων του άρθρου 33 του ν. 4734/2020 και όσων λεπτομερώς, κατ' εξουσιοδότησή τους, ορίστηκαν με τη Φ.11321/37311/1610/13.10.2020 κοινή υπουργική απόφαση. Συνεπεία δε του παρεπόμενου σε σχέση με την κύρια οφειλή, χαρακτήρα της απορρέουσας από την άσκηση της αγωγής αξιώσεως για τους τόκους επιδικίας, η απόσβεση της κύριας οφειλής συνεπιφέρει και την απόσβεση

της αξιώσεως αυτής, ενώ, από την πρόβλεψη της άτοκης κατά τα ανωτέρω επιστροφής των οφειλομένων στους συνταξιούχους ποσών δεν διαταράσσεται η δίκαιη ισορροπία μεταξύ του γενικού συμφέροντος και της απαιτήσεως σεβασμού της περιουσίας των συνταξιούχων (ΕλΣυν Ολ. 1975/2021 σκέψεις 110-111, 115-117).

14. Με τον ν. 4387/2016 «Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας - Μεταρρύθμιση ασφαλιστικού - συνταξιοδοτικού συστήματος (...)» (Α' 85), θεσπίστηκε, κατά τις εξαγγελίες του, «ενιαίο σύστημα κοινωνικής ασφάλειας» και μεταρρυθμίστηκε το «ασφαλιστικό - συνταξιοδοτικό σύστημα».

15. Το πρώτο μέρος του νόμου αυτού (άρθρα 1 - 111) φέρει τον τίτλο «Μεταρρύθμιση Ασφαλιστικού - Συνταξιοδοτικού Συστήματος». Στο άρθρο 4 του ανωτέρω νόμου, με το οποίο εκκινεί το Β' Κεφάλαιο αυτού, με τον τίτλο «Συντάξεις Δημοσίων Υπαλλήλων και Στρατιωτικών», ρυθμίσθηκαν τα ζητήματα υπαγωγής σε ενιαίο φορέα κοινωνικής ασφάλισης των δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων, οριζομένου, ειδικότερα, στην παράγραφο 1.α. του εν λόγω άρθρου: «Από 1.1.2017 οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι και λειτουργοί της Βουλής, των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ α' και β' βαθμίδας, οι ιερείς και οι υπάλληλοι των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς και τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας και του Πυροσβεστικού Σώματος, από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου υπάγονται για κύρια σύνταξη στο ασφαλιστικό - συνταξιοδοτικό καθεστώς του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (...) που συνιστάται με τις διατάξεις του άρθρου 51 και οι συντάξεις τους κανονίζονται και καταβάλλονται με βάση τις ρυθμίσεις του παρόντος». Στην παρ. 1.β.: «Για τις προϋποθέσεις θεμελίωσης σύνταξης εξ ιδίου δικαιώματος, καθώς και για τα όρια ηλικίας καταβολής της σύνταξης των ανωτέρω προσώπων, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή οι οικείες διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, όπως αυτές ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού». Και στην παρ. 2.γ.: «Οι καταβαλλόμενες από το Δημόσιο, κατά την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του Ε[νιαίου] Φ[ορέα] Κ[οινωνικής] Α[σφάλισης], σύμφωνα με τις προβλέψεις του παρόντος νόμου, συντάξεις όσων από τα ανωτέρω πρόσωπα έχουν καταστεί συνταξιούχοι μέχρι την ημερομηνία αυτή, μεταφέρονται στον Ε[νιαίο] Φ[ορέα] Κ[οινωνικής] Α[σφάλισης] και καταβάλλονται από αυτόν, λαμβανομένων υπόψη και των διατάξεων του άρθρου 13 περί ανωτάτου ορίου σύνταξης».

16. Στις παραγράφους 1 και 6 του άρθρου 7 του ως άνω νόμου, με τίτλο του άρθρου «Εθνική Σύνταξη», ορίσθηκαν, μεταξύ άλλων, τα εξής: «1. Η Εθνική Σύνταξη καταβάλλεται (...) σε όλους, όσοι θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης εξ ιδίου δικαιώματος ή ανικανότητας ή κατά μεταβίβαση, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις. (...) 6. Για την πρώτη εφαρμογή του νόμου αυτού η εθνική σύνταξη ορίζεται σε τριακόσια ογδόντα τέσσερα (384) ευρώ μηνιαίως και καταβάλλεται

ακέραια εφόσον έχουν συμπληρωθεί τουλάχιστον 20 έτη ασφάλισης. (...) Το ποσό της εθνικής σύνταξης βαίνει μειούμενο κατά 2% για κάθε έτος ασφάλισης που υπολείπεται των 20 ετών, εφόσον έχουν συμπληρωθεί τουλάχιστον 15 έτη ασφάλισης. (...) Η εθνική σύνταξη αναπροσαρμόζεται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 14 του παρόντος». Στο δε άρθρο 8 του ιδίου νόμου, με τίτλο του άρθρου «Ανταποδοτική σύνταξη», ορίστηκε, στην παράγραφο 1: «Οι υπάλληλοι - λειτουργοί του Δημοσίου και οι στρατιωτικοί, οι οποίοι θεμελιώνουν δικαιώματα σύνταξης εξ ιδίου δικαιώματος, ανικανότητας ή κατά μεταβίβαση σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις, δικαιούνται ανταποδοτικό μέρος σύνταξης, που προκύπτει με βάση τις συντάξιμες αποδοχές της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, το χρόνο ασφάλισης (...) και τα κατ' έτος ποσοστά αναπλήρωσης (...)». Στην παράγραφο 2.α: «Ως συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους σύνταξης κύριας ασφάλισης (...) λαμβάνεται υπόψη ο μέσος όρος των μηνιαίων αποδοχών του ασφαλισμένου καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού του βίου (...)». Στην παρ. 3, όπως ισχύει: «Για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης των προσώπων των περιπτώσεων β' και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 6, ως συντάξιμες αποδοχές λαμβάνεται υπόψη ο, σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 2, μέσος όρος των μηνιαίων αποδοχών, όπως αυτές ισχύουν κατά περίπτωση με βάση τις διατάξεις της ίδιας παραγράφου, που προκύπτει από το ασφαλιστικό έτος 2002 και έως την έναρξη καταβολής της σύνταξης του υπαλλήλου - λειτουργού του Δημοσίου ή του στρατιωτικού. (...)». Και στην παρ. 5, όπως ισχύει: «Το τελικό ποσό του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης υπολογίζεται για το σύνολο του χρόνου ασφάλισης, με βάση το ποσοστό αναπλήρωσης του κατωτέρω πίνακα, που προσαρτάται στο τέλος της παρούσας και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της (...) Το συνολικό ακαθάριστο ποσό της ανταποδοτικής σύνταξης, όπως αυτό προκύπτει σύμφωνα με το παρόν άρθρο, δεν μπορεί να υπερβαίνει το ακαθάριστο ποσό των συντάξιμων αποδοχών, όπως αυτές ορίζονται στις παραγράφους 2 και 3».

17. Στο άρθρο 14 του νόμου 4387/2016, με τον τίτλο «Αναπροσαρμογή συντάξεων - προστασία καταβαλλόμενων συντάξεων», ορίστηκε: «1.α. Σε εφαρμογή των ενιαίων κανόνων του ΕΦΚΑ και των θεμελιωδών αρχών του άρθρου 1, οι ήδη καταβαλλόμενες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, κύριες συντάξεις αναπροσαρμόζονται, σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8, 13 και 14, βάσει των διατάξεων των επόμενων παραγράφων (...) 2.α. Μέχρι τις 31.12.2018, οι συντάξεις (...) συνεχίζουν να καταβάλλονται στο ύψος που είχαν διαμορφωθεί κατά την 31.12.2014, σύμφωνα με τις τότε ισχύουσες διατάξεις (...)».

18. Με τις ρυθμίσεις του άρθρου 14 παρ. 2 του ν. 4387/2016 δεν γίνεται γνήσια παραπομπή στις ισχύουσες κατά την 31.12.2014 διατάξεις που καθόριζαν το ύψος των συντάξεων του Δημοσίου, ανεξαρτήτως της συνταγματικότητάς τους ή μη, αλλά με αυτές συντελείται νέα εφεξής πρωτογενής ρύθμιση ως προς τον υπολογισμό των συντάξεων, χωρίς πάντως να θίγονται παρελθούσες απαιτήσεις

των συνταξιούχων από τυχόν αντισυνταγματικές περικοπές (ΕλΣυν Ολ. 1975/2021, ΣτΕ Ολ. 1439-1443/2020). Με τη ρύθμιση δε αυτή ενσωματώνεται ως αριθμητικό μέγεθος το ύψος στο οποίο αυτές ανέρχονταν κατά την ως άνω ημερομηνία, μετά την εφαρμογή της γενικής συνταξιοδοτικής νομοθεσίας και των ποσοστιαίων μειώσεων που προβλέφθηκαν διαδοχικώς, μεταξύ άλλων, και με τις διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 10 του ν. 4024/2011, 1 παρ. 1 του ν. 4051/2012 και των υποπαραγράφων Β.3 και Β.4 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012. Οι διατάξεις, αυτές, ανεξαρτήτως της αντιθέσεώς τους ή μη σε υπέρτερης τυπικής ισχύος κανόνες, στον βαθμό που δεν είχε κηρυχθεί η αντισυνταγματικότητά τους από το ΑΕΔ, κατ' άρθρο 100 παρ. 4 του Συντάγματος, και δεν είχαν καθ' οιονδήποτε καταργηθεί, παρέμεναν σε ισχύ και πράγματι καθόριζαν το ύψος των συντάξεων κατά την ως άνω ημερομηνία. Επομένως, ως βάση υπολογισμού των ήδη καταβαλλόμενων συντάξεων κατά την 31.12.2014 νοούνται οι συντάξεις στο ύψος που ανέρχονταν κατά την ως άνω ημερομηνία, ανεξάρτητα από τη συνταγματικότητα των περικοπών που είχαν υποστεί οι συντάξεις. Όπως, δε έχει κριθεί (ΕλΣυν Ολ. 1975/2021 σκέψεις 68-74 και 85), λόγω της θεσμικής μεταρρύθμισης που επήλθε με τον ν. 4387/2016, η οποία οργανώνεται στην πλέον ευρεία εθνική, διαταμειακή, διεπαγγελματική και διαγενεακή βάση αναδιανομής και αλληλεγγύης, αποσκοπεί στη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του εθνικού συνταξιοδοτικού συστήματος με ένα εύλογο ποσοστό αποταμιεύσεως για τις επόμενες γενεές και επιβάλλει μία δίκαιη κατά την αντίληψη του Νομοθέτη συμμετοχή των ενεργών ασφαλισμένων, των νέων συνταξιούχων αλλά και των παλαιών συνταξιούχων του ειδικού καθεστώτος του Δημοσίου για την άμεση αντιμετώπιση χρόνιων διαρθρωτικών προβλημάτων που διακυβεύουν την ευρύτερη δημοσιονομική βιωσιμότητα της Χώρας, υπό την ισχύ του νόμου αυτού (ήτοι από 12.5.2016 και εφεξής), το ύψος των συντάξεων, με τον συνυπολογισμό των εν λόγω περικοπών, είναι συμβατό με υπερνομοθετικής ισχύος κανόνες, ανταποκρινόμενο και στις κατά το Σύνταγμα απαιτήσεις της εύλογης αναλογίας μεταξύ αποδοχών ενεργείας και συντάξεως.

19. Κατά τα ανωτέρω κριθέντα, μετά την ένταξη των συνταξιούχων του Δημοσίου στις ρυθμίσεις του ν. 4387/2016, που επήλθε από της ισχύος του νόμου αυτού, έπαψαν να καταβάλλονται οι συντάξεις αυτών δυνάμει των ρυθμίσεων της προϊσχύσασης συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, που καταργήθηκε, και, συνεπώς, έκτοτε δεν υφίστανται αξιώσεις των εν λόγω συνταξιούχων από την ως αντισυνταγματική κριθείσα, με την 1277/2018 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, περικοπή της υποπαραγράφου Β.3 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 που είχε επιβληθεί στις συντάξεις που είχαν καθοριστεί με την καταργηθείσα το έτος 2016 νομοθεσία.

20. Τέλος, με την απόφαση 789/2022 της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου κρίθηκε, για τους εκτενείς λόγους που αναφέρονται σε αυτήν (σκέψη 20), ότι οι μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 4387/2016, με τις οποίες

επιβάλλεται προσωρινό, μέχρι 31.12.2018, ανώτατο όριο ποσού 2.000 ευρώ στις καταβαλλόμενες ατομικές μηνιαίες συντάξεις όσων είχαν καταστεί συνταξιούχοι του Δημοσίου έως την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016, δεν εγείρουν ζήτημα αντίθεσης αυτών στο Σύνταγμα ή σε υπερνομοθετικής ισχύος ρυθμίσεις.

21. Στην υπό κρίση υπόθεση αποδεικνύεται ότι ο ενάγων, που γεννήθηκε το έτος ..., είναι στρατιωτικός συνταξιούχος. Με την ένδικη αγωγή του, που ασκήθηκε πριν από τις 8.2.2017 (κατάθεση στις ...2016), όπως το περιεχόμενο της εκτιμήθηκε από το Δικαστήριο, ζητεί να υποχρεωθεί το εναγόμενο έως του ποσού των 6.000,00 ευρώ και να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγομένου, κατά το επιπλέον αυτού ποσό, να του καταβάλει, ως αποζημίωση, νομιμοτόκως, το συνολικό ποσό των ... ευρώ, που, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ των ποσών που έλαβε ως κύρια σύνταξη και των ποσών που θα ελάμβανε εάν δεν εφαρμόζονταν επί της συντάξεώς του οι διατάξεις των νόμων α) 4002/2011 (άρθρο 2 παρ. 14), β) 4051/2012 (άρθρο 1 παρ. 1), γ) 4093/2012 (άρθρο πρώτο παρ. Γ. Γ1 εδ. 31 και 32) σε συνδυασμό με τον άρθρο 86 του ν.4307/2014 και δ) 4093/2012 (άρθρο πρώτο παρ. Β. Β.3), για το χρονικό διάστημα από 1.1.2014 έως 31.12.2016, καθώς και το ποσό των ... ευρώ ως ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Όπως υποστηρίζει, η μεν πρώτη διάταξη δεν έπρεπε να εφαρμοσθεί στον ίδιο, οι δε λοιπές διατάξεις έρχονται σε αντίθεση με συνταγματικές και υπερνομοθετικές διατάξεις και αρχές.

22. Ενόψει των εκτεθέντων στις προηγούμενες σκέψεις, το Δικαστήριο κρίνει τα ακόλουθα:

Α. Επί του κεφαλαίου της αγωγής που αφορά το αίτημα αποζημίωσης, κατ' άρθρον 105 ΕισΝΑΚ, λόγω της μειωτικής αναπροσαρμογής της συντάξεως του ενάγοντος με βάση το άρθρο πρώτο παράγραφος Γ. Γ1 του ν.4093/2012 ότι σε κάθε περίπτωση, μέρος των απωλειών που είχαν επέλθει στις συντάξιμες αποδοχές του με τον ν. 4093/2012 έχει ήδη ικανοποιηθεί με τις διατάξεις των παρ. 1 και 3 του άρθρου 86 του ν. 4307/2014 και την κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθείσα ΚΥΑ οικ2/88371/ΔΕΠ/17.11.2014, ενώ, περαιτέρω, κατά τα γενόμενα δεκτά από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου, οι διατάξεις του άρθρου 86 του ανωτέρω νόμου, με τις οποίες αφενός καταργήθηκαν αναδρομικώς οι διατάξεις του άρθρου πρώτου παρ. Γ. Γ1 του ν.4093/2012 και αφετέρου επανακαθορίστηκαν οι βασικοί μισθοί και κατ' επέκταση οι συντάξιμες αποδοχές των στρατιωτικών, δεν παραβιάζουν τις συνταγματικές διατάξεις με τις οποίες προστατεύεται το δικαίωμα στη σύνταξη των στρατιωτικών συνταξιούχων, ούτε άλλες υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις. Επομένως, δεν συντρέχει παράνομη πράξη του Ελληνικού Δημοσίου που να δημιουργεί δικαίωμα αποζημίωσης του ενάγοντος, κατ' άρθρον 105 ΕισΝΑΚ.

Β. Επί των λοιπών κεφαλαίων της αγωγής: α) οι επίδικες περικοπές στη σύνταξη του ενάγοντος δυνάμει των διατάξεων του νόμου 4051/2012 (άρθρο 1 παρ. 1) είναι νόμιμες, όπως αναλυτικώς αναφέρεται στις προηγούμενες σκέψεις, χωρίς τούτο να αντίκειται σε συνταγματικής ή υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις. β) Η αξίωση,

τόσο ως προς το κεφάλαιο όσο και ως προς τους τόκους επιδικίας, από την παρακράτηση που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου πρώτου παρ. Β. Β3 του ν.4093/2012, κατά το μέρος που αφορά το χρονικό διάστημα από 11.6.2015 έως 11.5.2016 έχει αποσβεσθεί λόγω του άρθρου 33 του ν. 4734/2020, όπως ειδικώς εκτέθηκε στη σκέψη 13. γ) για το από 12.5.2016 και εντεύθεν χρονικό διάστημα δεν υφίσταται αξίωση του ενάγοντος από την ανωτέρω παρακράτηση (σκέψη 18).

23. Απομένουν οι αξιώσεις του ενάγοντος που αφορούν τις παρακρατήσεις επί της κύριας συντάξεώς του δυνάμει των διατάξεων των νόμων α) 4002/2011 (άρθρο 2 παρ. 14) για το χρονικό διάστημα έως 31.12.2006 και, β) 4093/2012 (άρθρο πρώτο παρ. Β. Β.3) για το χρονικό διάστημα έως 10.6.2015, η επιβολή των οποίων, ανεξάρτητα από τους επιμέρους ισχυρισμούς του ενάγοντος, είναι μη νόμιμη. Για τις αξιώσεις αυτές το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη, πρώτον, ότι πρόκειται περί αξιώσεων που συναρτώνται με τη μη καταβολή στο ακέραιο νομίμως κανονισθείσας συντάξεως, επομένως υπόκεινται στη διετή παραγραφή της παραγράφου 5 του άρθρου 140 του ν. 4270/2020 «Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας (...)», Α' 143, καθώς και την αντίστοιχη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 90 του ν. 2362/1995 (βλ. ΕλΣυν Ολ 1975/2021 σκέψη 101). Και δεύτερον, ότι από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει έτερο διακοπτικό γεγονός (ούτε άλλωστε γίνεται επίκληση τέτοιου γεγονότος με την ένδικη αγωγή), πλην της κοινοποίησης της αγωγής στις 8.2.2017 (σχ. η .../8.2.2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών ...), επομένως οι αξιώσεις του ενάγοντος για το έτος 2014 έχουν παραγραφεί, ενώ μη παραγεγραμμένες παρίστανται οι αξιώσεις του για το εντεύθεν χρονικό διάστημα.

24. Κατ' ακολουθίαν αυτών ο ενάγων δικαιούται: α) για την αξίωσή του που αφορά την παρακράτηση επί της κύριας συντάξεώς του του νόμου 4002/2011 (άρθρο 2 παρ. 14) για το χρονικό διάστημα από 1.1.2015 έως 31.12.2016 το ποσό των ... ευρώ (... ευρώ X 24 μήνες) και β) για την αξίωσή του που αφορά την παρακράτηση επί της κύριας σύνταξής του του νόμου 4093/2012 (άρθρο πρώτο παρ. Β. Β.3) για το χρονικό διάστημα από 1.1.2015 έως 10.6.2015 το ποσό των ... ευρώ (... ευρώ X 5 μήνες και ... ευρώ για το πρώτο δεκαήμερο του μηνός Ιουνίου 2015). Συνολικώς δικαιούται το ποσό των ... ευρώ. Το ποσό αυτό οφείλεται με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της ένδικης αγωγής στο εναγόμενο στις 8.2.2017 (ΕλΣυν Ολ. 513/2009, 7421/2015). Περαιτέρω ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι η διάταξη του άρθρου 13 του ν.4387/2016 είναι αντισυνταγματική, πρέπει σε κάθε περίπτωση να απορριφθεί (σκέψη 19). Όσον δε αφορά την ηθική βλάβη, το αίτημα της αγωγής είναι απορριπτέο ως προδήλως αβάσιμο, διότι δεν αποδεικνύεται ότι ο ανωτέρω υπέστη προσβολή της προσωπικότητάς του (άρθρο 932 Α.Κ.) από την παράνομη άρνηση της διοίκησης να προβεί στην ως άνω αναπροσαρμογή της συντάξεώς του.

25. Επομένως, η αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή, να υποχρεωθεί το εναγόμενο να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 6.000,00 ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής σε αυτό, κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα και να αναγνωρισθεί ότι το εναγόμενο οφείλει να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των ... ευρώ, νομιμοτόκως, από την επίδοση της αγωγής σε αυτό.

26. Κατ' εκτίμηση των περιστάσεων το εναγόμενο πρέπει να απαλλαγεί από τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντα (άρθρο 314 παρ. 3 εδ. β' του ν. 4700/2020).

27. Σύμφωνα με το άρθρο 91 παρ. 3 του ν. 4700/2020 οι διάδικοι έχουν δικαίωμα, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας, να ζητήσουν τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, με την κατάθεση σχετικής αίτησης στη Γραμματεία του.

28. Το Δικαστήριο, έχοντας υπόψη ότι το ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς των δημοσίων λειτουργών, υπαλλήλων και στρατιωτικών εντάσσεται πλέον στον Ηλεκτρονικό Εθνικό Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-Ε.Φ.Κ.Α.), σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4387/2016, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από τις διατάξεις του ν. 4670/2020 (ΕλΣυν Ολ. 2020/2020), επισημαίνει ότι τόσο το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο όσο και ο e-Ε.Φ.Κ.Α. δεν κωλύονται, στο πλαίσιο της συμμόρφωσης προς το περιεχόμενο της παρούσας απόφασης να προβούν σε εκκαθάριση του οφειλόμενου ποσού, αφαιρώντας όσα ποσά θα έχουν ήδη τυχόν καταβάλει στον ενάγοντα για την ίδια ιστορική και νομική αιτία.

Για τους λόγους αυτούς ομοφώνως

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Υποχρεώνει το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο να καταβάλλει στον ενάγοντα το ποσό των 6.000,00 ευρώ, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής σε αυτό.

Αναγνωρίζει ότι το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο οφείλει να καταβάλλει στον ενάγοντα το ποσό των ... ευρώ, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής σε αυτό.

Απαλλάσσει το εναγόμενο από τη δικαστική δαπάνη του ενάγοντα.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε με τηλεδιάσκεψη στις 19 Οκτωβρίου 2023 και εκδόθηκε στην Αθήνα στις 11 Δεκεμβρίου 2023.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΕΠΠΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΑΚΗ